

ט (א) וַהֲרֹהַבְתֶּם בְּיוֹמָא תְּמִינָאָה קְרָא מִשֶׁה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו וּלְסֹבְבֵי יִשְׂרָאֵל:

(ב) וַיֹּאמֶר לְאַהֲרֹן סִבְלֶךְ עֲגַל בַּר-תּוֹרֵי לְחֻטָּאת וּדְבַר לְעֹלֹתָא שְׁלָמִין וְקָרַב קֳדָם יי:

(ג) וְעַם-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תִּמְלֹל לְמִימְרָ סִבו צִפִּיר בַּר-עִזִּין לְחֻטָּאתָא וְעֲגַל וַיֹּאמֶר בְּנֵי-שֵׁנָא שְׁלָמִין לְעֹלֹתָא:

(ד) וְתוֹר וּדְבַר לְנִכְסֵת קֹדֶשִׁיא לְדַבְּחָא קֳדָם יי וּמִנְחָתָא דְפִילָא בְּמִשַׁח אֲרֵי יוֹמָא-דִּין יִקְרָא דִּינִי מִתְּגַלִּי לְכוּן:

(ה) וְקָרִיבוּ יַת דְּפִקְדֵי מִשֶׁה לְקֳדָם מִשְׁכַּן זִמְנָא וְקָרִיבוּ כָּל-כְּנֻשְׁתָּא וְקָמוּ קֳדָם יי:

(ו) וַיֹּאמֶר מִשֶׁה דִּן פִּתְגָמָא דְּפִקְדֵי יי תַּעֲבִדוּן וּיִתְגַּלִּי לְכוּן יִקְרָא דִּינִי:

(ז) וַיֹּאמֶר מִשֶׁה לְאַהֲרֹן קָרַב לְמִדְּבַחָא וְעִבֵּד יַת-חֻטָּתְךָ וְיַת-עֹלֹתְךָ וְכִפֵּר עֲלֶיךָ וְעַל עַמָּא וְעִבֵּד יַת-קָרְבַּן עַמָּא וְכִפֵּר עֲלֵיהוֹן כַּמָּא דְּפִקְדֵי יי:

(ח) וְקָרַב אַהֲרֹן לְמִדְּבַחָא וּנְכַס יַת-עֲגֵלָא דְּחֻטָּאתָא דִּילָהּ:

(ט) וְקָרִיבוּ בְּנֵי אַהֲרֹן יַת-דָּמָא לֵהּ וּטְבַל אֶצְבְּעֵהָ בְּדָמָא וַיִּהְיֶה עַל-קָרְנֹת מִדְּבַחָא וַיִּתְּדָמָא אֲלֵיָק לִיסוּדָא דְּמִדְּבַחָא:

(י) וַיִּתְּתֵרְבָא וַיִּתְּכַלִּיתָא וַיִּתְּחַצְּרָא מִן-כַּבֹּדָא מִן-חֻטָּאתָא אֶסְק לְמִדְּבַחָא כַּמָּא דְּפִקְדֵי יי יַת-מִשֶׁה:

(יא) וַיִּתְּבַסְרָא וַיִּתְּמַשְׁכָּא אוּקְדַּ בְּנוֹרָא מִבְּרָא לְמִשְׁרִיתָא:

(יב) וּנְכַס יַת-עֹלֹתָא וְאִמְטִיאוּ בְּנֵי אַהֲרֹן לֵהּ יַת-דָּמָא וַיִּזְרְקֵהוּ עַל-מִדְּבַחָא סְחֹר-סְחֹר:

(יג) וַיִּתְּעֹלֹתָא אִמְטִיאוּ לֵהּ לְאַבְרָהָא וַיִּתְּרִישָׂא וַאֲסַק עַל-מִדְּבַחָא:

(יד) וְחִלַּל יַת-גִּזְיָא וַיִּתְּכַרְעֵיָא וַאֲסַק עַל-עֹלֹתָא לְמִדְּבַחָא:

(טו) וְקָרַב יַת קָרְבַּן עַמָּא וּנְסַב יַת-צִפִּירָא דְּחֻטָּאתָא דִּלְעַמָּא וּנְכַסָּהּ וְכִפֵּר בְּדָמָהּ כַּמָּא דְּפִקְדִּימָהּ:

(טז) וְקָרַב יַת-עֹלֹתָא וְעִבְדָּהּ כְּדַחֲזִי:

ט (א) וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי קְרָא מִשֶׁה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו וּלְזֹקְנֵי יִשְׂרָאֵל:

(ב) וַיֹּאמֶר אֶל-אַהֲרֹן קַח-לֶךְ עֲגַל בֶּן-בְּקָר לְחֻטָּאת וְאֵיל לְעֹלָה תְּמִימִם וְהִקְרַב לְפָנַי יי:

(ג) וְאֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר קָחוּ שְׁעִיר-עִזִּים לְחֻטָּאת וְעֲגַל וְכִבְשֵׁ בְּנֵי-שֵׁנָה תְּמִימִם לְעֹלָה:

(ד) וְשׂוֹר וְאֵיל לְשְׁלָמִים לְזִבְחֵי לְפָנַי יי וּמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כִּי הַיּוֹם יי נִרְאָה אֲלֵיכֶם:

(ה) וַיִּקְחוּ אֵת אֲשֶׁר צִוָּה מִשֶׁה אֶל-פְּנֵי אֱהֵל מוֹעֵד וַיִּקְרְבוּ כָּל-הָעֵדָה וַיַּעֲמֵדוּ לְפָנַי יי:

(ו) וַיֹּאמֶר מִשֶׁה זֶה הַדְּבַר אֲשֶׁר-צִוָּה יי תַּעֲשׂוּ וַיִּרְא אֲלֵיכֶם כְּבוֹד יי:

(ז) וַיֹּאמֶר מִשֶׁה אֶל-אַהֲרֹן קָרַב אֶל-הַמִּזְבֵּחַ וַעֲשֵׂה אֶת-חֻטָּאתְךָ וְאֶת-עֹלֹתְךָ וְכִפֵּר בְּעֹדֶךָ וּבְעֵד הָעָם וַעֲשֵׂה אֶת-קָרְבַּן הָעָם וְכִפֵּר בְּעֵדָם כַּאֲשֶׁר צִוָּה יי:

(ח) וַיִּקְרַב אַהֲרֹן אֶל-הַמִּזְבֵּחַ וַיִּשְׁחֹט אֶת-עֲגֵל הַחֻטָּאת אֲשֶׁר-לוֹ:

(ט) וַיִּקְרְבוּ בְּנֵי אַהֲרֹן אֶת-הַדָּם אֲלֵיָו וַיִּטְבַּל אֶצְבְּעוֹ בְּדָם וַיִּתֵּן עַל-קָרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת-הַדָּם יִצַּק אֶל-יְסוּד הַמִּזְבֵּחַ:

(י) וְאֶת-הַחֵלֶב וְאֶת-הַכֶּלֶיִת וְאֶת-הַיִּתְרֹת וְאֶת-הַכֶּבֶד מִן-הַחֻטָּאת הַקֹּטֵר הַמִּזְבֵּחַהּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יי אֶת-מִשֶׁה:

(יא) וְאֶת-הַבֶּשֶׂר וְאֶת-הָעוֹר שָׂרָף בְּאֵשׁ מִחוּץ לַמִּחֲנֶה:

(יב) וַיִּשְׁחֹט אֶת-הָעֵלָה וַיִּמְצְאוּ בְּנֵי אַהֲרֹן אֲלֵיָו אֶת-הַדָּם וַיִּזְרְקוּהוּ עַל-הַמִּזְבֵּחַ סְבִיב:

(יג) וְאֶת-הָעֵלָה הִמְצִיאוּ אֲלֵיָו לְנִתְחִיָהּ וְאֶת-הָרֶאֶשׁ וַיִּקְטֹר עַל-הַמִּזְבֵּחַ:

(יד) וַיִּרְחֹץ אֶת-הַקָּרַב וְאֶת-הַכַּרְעִים וַיִּקְטֹר עַל-הָעֵלָה הַמִּזְבֵּחַהּ:

(טו) וַיִּקְרַב אֶת קָרְבַּן הָעָם וַיִּלָּח אֶת-שְׁעִיר הַחֻטָּאת אֲשֶׁר לָעָם וַיִּשְׁחֹטוּהוּ וַיִּחְטְאוּהוּ כַּרְאֲשׁוֹן:

(טז) וַיִּקְרַב אֶת-הָעֵלָה וַיַּעֲשֵׂהָ כַּמִּשְׁפָּט:

תורה

תרגום אונקלוס

(יז) ויקרב את-המנחה וימלא כפול מִמְנֵה ויקטר על-המזבח מלבד עלת הבקר:

(יז) וקרַב ית-מנחתא ומלא ידה מנֵה ואסק על-מדבחה בר מעלת צפרא:

(יח) וישחט את-השור ואת-האיל זבח השלמים אשר לעם וימצאו בני אהרן את-הדם אליו ויזרקוהו על-המזבח סביב:

(יח) ונכס ית-תורא וית-דכרא נכסת קדשיא דלעמא וְאמטיאו בני אהרן ית-דמא לה וזרקוהו על-מדבחה סחור-סחור:

(יט) ואת-החלבים מן-השור ומן-האיל האליה והמכסה והפליית ויתרת הכבד:

(יט) וית-תרביא מן-תורא ומן-דכרא אליתא וּחפייגוא וכליתא וּחצר כבדא:

(כ) ושימו את-החלבים על-החזות ויקטר החלבים המזבחה:

(כ) ושוניאו ית-תרביא על-חדותא ואסק תרביא למדבחה:

(כא) ואת החזות ואת שוק הזמין הנניף אהרן תנופה לפני יי פאשר צנה משה:

(כא) וית חדותא וית שקא וימינא ארים אהרן ארמא קדם יי כמא דפקד משה:

(כב) וישא אהרן את-ידו אל-העם ויברכם וירד מעשת החטאת והעלה והשלמים:

(כב) ואלים אהרן ית-ידוהי לעמא וברכנון ונחת מלמעבד חטאת ועלתא ונכסת קדשיא:

(כג) ויבא משה ואהרן אל-אהל מועד ויצאו ויברכו את-העם וירא כבוד-יי אל-כל-העם:

(כג) ועל משה ואהרן למשכן זמנא ונפקו וברכו ית-עמא ואתגלי יקרא-דיי לכל-עמא:

(כד) ותצא אש מלפני יי ותאכל על-המזבח את-העלה ואת-החלבים וירא כל-העם ויראו ויפלו על-פניהם:

(כד) ונפקת אישתא מן-קדם יי ואכלת על-מדבחה ית-עלתא וית-תרביא וּחזא כל-עמא ושפחו ונפלו על-אפיהון:

י (א) ויקחו בני-אהרן נדב ואביהוא איש מחתתו ויתנו בהן אש ושימו עליה קטרת ויקריבו לפני יי אש זרה אשר לא צנה אתם:

י (א) ונסיבו בני-אהרן נדב ואביהוא גבר מחתיתה ויהבו בהן אישתא ושוניאו עליה קטרת בסמין וקריבו קדם יי אישתא נכרתא דלא פקד יתהון:

ב (ב) ותצא אש מלפני יי ותאכל אותם וימתו לפני יי:

ב (ב) ונפקת אישתא מן-קדם יי ואכלת יתהון ומיתו קדם יי:

ג (ג) ויאמר משה אל-אהרן הוא אשר-דבר יי לאמר בקרבי אקדש ועל-פני כל-העם אפגד וידם אהון:

ג (ג) ויאמר משה לאהרן הוא דמלל יי למימר בקריבי אתקדש ועל-אפי כל-עמא אתיקר ושתק אהרן:

ד (ד) ויקרא משה אל-מישאל ואל אלצפן בני עזיאל דד אהרן ויאמר אליהם קרבו שאו את-אחיכם מאת פני-הקדש אל-מחוץ למחנה:

ד (ד) ויקרא משה למישאל ואלצפן בני עזיאל אחייהו דאהרן ואמר להון קרבו טולו ית-אחיכון מן-קדם קדשא למברא למשריתא:

ה (ה) ויקרבו וישאם בכנתם אל-מחוץ למחנה פאשר דבר משה:

ה (ה) וקריבו ונטלונון בכנתיהון למברא למשריתא כמא דמלל משה:

ו (ו) ויאמר משה אל-אהרן ולאעזר ולאיתמר בניו ראשיכם אל-תפרעו ובגדיכם לא-תפרמו ולא תמתו ועל כל-העדה יקצף ואחיכם כל-בית ישראל יכפו את-השרפה אשר שרף יי:

ו (ו) ויאמר משה לאהרן ולאעזר ולאיתמר בניו לא-תרבוון-פרועו ולבושיכון לא-תבזעוין ולא תמותון ועל כל-כנשתא יהי רגזא ואחיכון כל-בית ישראל יכפו ית-יקדתא דאוקד יי:

(ד) ומתערע משפן זמנא לא תפקון דלמא תמותון ארי משח רבותא די עליכון ועברו כפתגמא דמשה:
 (ה) ומלל יל עם-אהרן למימר:
 (ו) חמר ומרזי לא-תשתיו אתו ובגיד עמד במעלכון למשפן זמנא ולא תמותון קים עלם לדריכון:
 (ז) ולאפרשא בין קדשא ובין חלא ובין מסאבא ובין דכיא:
 (ח) ולאפא ית-בני ישראל ית כל-קומיא דמלל יל להון בידא דמשה:
 (ט) ומלל משה עם-אהרן ועם אלעזר ועם-איתמר בנוהי דאשתארו סבו ית-מנחתא דאשתארת מקרבניא דיל ואכלוה פטיר בסטר מדבחא ארי קדש קדשין היא:
 (י) ותיכלון יתה באתר קדיש ארי חלקו וחלק-בגיד היא מקרבניא די ארי-כן אתפקדית:
 (יא) וית חדלא דארמותא וית שקא דאפרשותא תיכלון באתר דכי את ובגיד ובנתיד עמד ארי חלקו וחלק-בגיד אתיהיבו מנכסת קדשא דבני ישראל:
 (יב) שקא דאפרשותא וחדניא דארמותא על קרבני תרביא יתון לארמא ארמא קדם יל ויהי לך ולבגיד עמד לקים עלם כמא דפקד יל:
 (יג) וית צפירא דחטתא מתבע תבעה משה והא אתוקד ורגז על-אלעזר ועל-איתמר בני אהרן דאשתארו למימר:
 (יד) מון לא-אכלתון ית-חטתא באתר קדשא ארי קדש קדשין היא ויתה יתב לכון לסלחא על-חובי כנשתא לכפרה עליהון קדם יל:
 (טו) הא לא-אתעל מדמה לבית קדשא גנאה מיכל תיכלון יתה בקדשא כמא דפקדית:
 (טז) ומלל אהרן עם-משה הא יומא-דן קריבו ית-חטותהון וית-עלותהון קדם יל וערעא יתי עקו פאלן אלו-פון אכלית חטתא יומא-דן התקו קדם יל:
 (יז) ושמע משה ושפר בעיניה:
 (יח) ומלל יל עם-משה ולא-אהרן למימר להון:

(ד) ומפתח אהל מועד לא תצאו פן-תמתו כי-שמון משחת יל עליכם ויעשו כדבר משה:
 (ה) וידבר יל אל-אהרן לאמר:
 (ו) יין ושכר אל-תשתו אתהו ובגיד אתך בבאכם אל-אהל מועד ולא תמתו חקת עולם לדרתיקם:
 (ז) ולהבדיל בין הקדש ובין החל ובין הטמא ובין הטהור:
 (ח) ולהורת את-בני ישראל את כל-החקים אשר דבר יל אליהם ביד-משה:
 (ט) וידבר משה אל-אהרן ואל אלעזר ואל-איתמר ובניו הנותרים קחו את-המנחה הנותרת מאשי יל ואכלוה מצות אצל המזבח כי קדש קדשים הוא:
 (י) ואכלתם אתה במקום קדוש כי חקך וחק-בגיד הוא מאשי יל כי-כן צויתי:
 (יא) ואת חזה התנופה ואת שוק התרומה תאכלו במקום טהור אתה ובגיד ובנתיד אתך כי-חקך וחק-בגיד נתנו מזבחי שלמי בני ישראל:
 (יב) שוק התרומה וחזה התנופה על אשי החלבים יביאו להניף תנופה לפני יל והיה לך ולבגיד אתך לחק-עולם כאשר צוה יל:
 (יג) ואתו שעיר החטאת דרש דרש משה והנה שרף ויקצה על-אלעזר ועל-איתמר בני אהרן הנותרים לאמר:
 (יד) מדוע לא-אכלתם את-החטאת במקום הקדש כי קדש קדשים הוא ואתה נתן לכם לשאת את-עון העדה לכפר עליהם לפני יל:
 (טו) הן לא-הובא את-דמה אל-הקדש פנימה אכול תאכלו אתה בקדש כאשר צויתי:
 (טז) וידבר אהרן אל-משה הן היום הקריבו את-חטאתם ואת-עלתם לפני יל ותקראנה אתי באלה ואכלתי חטאת היום הייטב בעיני יל:
 (יז) וישמע משה וייטב בעיניו:
 (יח) וידבר יל אל-משה ואל-אהרן לאמר אלהם:

תורה

תרגום אונקלוס

(ב) מלילו עם-בני ישראל למימר דא חיתא דתיכלון
מפל-בהמה אשר על-הארץ:
(ג) כל ו דסדיקא פרסתה ומטלפן טלפין פרסתה מסק
פשרא בבעיירא יתה תיכלון:
(ד) ברם ית-הן לא תיכלון ממסקלי פשרא ומסדיקי
פרסתא ית-גמלא ארי-מסק פשרא הוא ופרסתה לא
סדיקא מסאב הוא לכון:
(ה) וית-טבזא ארי מסק פשרא הוא ופרסתה לא סדיקא
מסאב הוא לכון:
(ו) וית-ארנבא ארי מסקא פשרא היא ופרסתה לא
סדיקא מסאבא היא לכון:
(ז) וית-חזירא ארי-סדיק פרסתא הוא ומטלפן טלפין
פרסתה והוא פשרא לא-פשר מסאב הוא לכון:
(ח) מבסרהון לא תיכלון ובנבלתהון לא תקרבין מסאבין
אנון לכון:
(ט) ית-הן תיכלון מכל דבמיא כל דלה ציצין וקלפין
במיא במממא ובנחליא יתהון תיכלון:
(י) וכל דלית לה ציצין וקלפין במממא ובנחליא מכל
רחשא דמא ומפל נפשא חיתא דבמיא שקצא אנון
לכון:
(יא) ושקצא יהון לכון מבסרהון לא תיכלון וית-נבלתהון
תשקצון:
(יב) כל דלית לה ציצין וקלפין במיא שקצא הוא לכון:
(יג) וית-אלן תשקצון מן-עופא לא יתאכלון שקצא אנון
ית-נשרא וית-ער וית עזיא:
(יד) וית-דיתא וית-טרפיתא לזנה:
(טו) ית כל-ערבא לזנה:
(טז) וית בת נעמיתא וית-ציצא וית-צפר שחפא וית-נצא
לזנה:
(יז) וית-קד גא וית-שלינוגא וית-קפופא:
(יח) וית-בנתא וית-קתא וית-ירקרקא:
(יט) וית חורייתא ואבו לזנה וית-נגר טורא וית-עטלפא:

(ב) דברו אל-בני ישראל לאמר זאת החיה אשר תאכלו
מפל-בהמה אשר על-הארץ:
(ג) כל ו מפרסת פרסה ושסעת שסע פרסת מעלת גרה
בבהמה אתה תאכלו:
(ד) אך את-זה לא תאכלו ממעללי הגרה וממפרסי
הפרסה את-הגמל כי-מעלה גרה הוא ופרסה אינו
מפריס טמא הוא לכם:
(ה) ואת-השפן כי-מעלה גרה הוא ופרסה לא יפריס
טמא הוא לכם:
(ו) ואת-הארנבת כי-מעלת גרה הוא ופרסה לא הפריסה
טמאה הוא לכם:
(ז) ואת-החזיר כי-מפריס פרסה הוא ושסע שסע פרסה
והוא גרה לא-יגר טמא הוא לכם:
(ח) מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו טמאים הם
לכם:
(ט) את-זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר-לו סנפיר
וקשקשות במים בימים ובנחלים אתם תאכלו:
(י) וכל אשר אין-לו סנפיר וקשקשות בימים ובנחלים
מכל שרץ המים ומכל נפש החיה אשר במים שקץ הם
לכם:
(יא) ושקץ יהיו לכם מבשרם לא תאכלו ואת-נבלתם
תשקצו:
(יב) כל אשר אין-לו סנפיר וקשקשות במים שקץ הוא
לכם:
(יג) ואת-אלה תשקצו מן-העוף לא יאכלו שקץ הם
את-הנשר ואת-הפרס ואת העזניה:
(יד) ואת-הדאה ואת-האיה למינה:
(טו) את כל-ערב למינו:
(טז) ואת בת היענה ואת-התחמס ואת-השחף ואת-הנץ
למינה:
(יז) ואת-הכוס ואת-השלו ואת-הינשוף:
(יח) ואת-התנשמת ואת-הקאת ואת-הרחם:
(יט) ואת החסידה האנפה למינה ואת-הדוכיפת
ואת-העטלף:

(כ) כל רחשא דעופא דמהלך על-ארבע שקצא הוא לכוון:

(כא) ברם ית-דן תיכלון מכל רחשא דעופא דמהלך על-ארבע דלה קרסלון מעלני רגלוהי לקפצא בהון על-ארעא:

(כב) ית-אלן מנהון תיכלון ית-גובא לזנה וית-רשונא לזנוהי וית-חרגלא לזנוהי וית-חגבא לזנוהי:

(כג) וכל רחשא דעופא דלה ארבע רגליו שקצא הוא לכוון:

(כד) ולאן תסתאבון פל-דיקרב בנבלתהון יהי מסאב עד-רמשא:

(כה) וכל-דיטל מנבלתהון יצבע לבושוהי ויהי מסאב עד-רמשא:

(כו) לכל-בעירא דהוא סדיקל פרסתה וטלפין ו ליתוהי מטלף ופשרא ליתוהי מסק מסאבין אנון לכוון פל-דיקרב בהון יהי מסאב:

(כז) וכלו דמהלך על-ידוהי בכל-חיתא דמהלכא על-ארבע מסאבין אנון לכוון פל-דיקרב בנבלתהון יהי מסאב עד-רמשא:

(כח) ודיטל ית-נבלתהון יצבע לבושוהי ויהי מסאב עד-רמשא מסאבין אנון לכוון: □

(כט) ודן לכוון דמסאב ברחשא דרחש על-ארעא חלדא ועכברא וצבא לזנוהי:

(ל) וילא וכחא והלטתא וחמטא ואשותא:

(לא) אלן דמסאבין לכוון בכל-רחשא פל-דיקרב בהון במותהון יהי מסאב עד-רמשא:

(לב) וכל דיפל-עלוהי מנהון במותהון יהי-מסאב מפל-מן-דאעל או לבוש או-משך או סק פל-מן דמתעבדא עבירא בהון במיא יתעל ויהי מסאב עד-רמשא וידפי:

(לג) וכל-מן-דחסף דיפל מנהון לגוה פל דבגוה יהי מסאב ויתה תתברון:

(כ) כל שרץ העוף ההלך על-ארבע שקץ הוא לכם:

(כא) אך את-זה תאכלו מכל שרץ העוף ההלך על-ארבע (אשר לא) [אשר-לן] כרעים ממעל לרגליו לנתר בהן על-הארץ:

(כב) את-אלה מהם תאכלו את-הארבה למינו ואת-הסלעם למינהו ואת-החרגל למינהו ואת-החגב למינהו:

(כג) וכל שרץ העוף אשר-לו ארבע רגלים שקץ הוא לכם:

(כד) ולאלה תטמאו פל-הנגע בנבלתם יטמא עד-הערב:

(כה) וכל-הנשא מנבלתם יכבס בגדיו ויטמא עד-הערב:

(כו) לכל-הבהמה אשר הוא מפרסת פרסה ושסע איננה שטעת וגרה איננה מעלה טמאים הם לכם פל-הנגע בהם יטמא:

(כז) וכל הולך על-פפיו בכל-חיה ההלכת על-ארבע טמאים הם לכם פל-הנגע בנבלתם יטמא עד-הערב:

(כח) והנשא את-נבלתם יכבס בגדיו ויטמא עד-הערב טמאים המה לכם: □

(כט) וזה לכם הטמא בשרץ השרץ על-הארץ החלד והעכבר והצב למינהו:

(ל) והאנקה והפח והלטאה והחמט והתנשמת:

(לא) אלה הטמאים לכם בכל-השרץ פל-הנגע בהם במתם יטמא עד-הערב:

(לב) וכל אשר-פל-עליו מהם במתם יטמא מפל-פלי-עץ או בגד או-עור או שק פל-כלי אשר-יעשה מלאכה בהם במים יובא ויטמא עד-הערב וטהר:

(לג) וכל-כלי-חרש אשר-יפל מהם אל-תוכו פל אשר בתוכו יטמא ואתו תשברו:

תורה

תרגום אונקלוס

(לד) מִכֹּל-הָאֲכָל אֲשֶׁר יֹאכַל אֲשֶׁר יָבוֹא עֲלָיו מִיַּם יִטְמָא וְכֹל-מִשְׁקָהּ אֲשֶׁר יִשְׁתָּהּ בְּכָל-כְּלִי יִטְמָא:
 (לה) וְכֹל אֲשֶׁר-יִפֹּל מִנְּבִלְתָּם וְעָלָיו יִטְמָא תַּנּוּר וְכִיּוּרִים יִתְּצוּ טַמְאִים הֵם וְטַמְאִים יִהְיוּ לָכֶם:
 (לו) אַךְ מֵעַיִן וְיֹדוֹר מְקוּהַ-מַּיִם יִהְיֶה טָהוֹר וְנִגְעַע בְּנִבְלָתָם יִטְמָא:
 (לז) וְכִי יִפֹּל מִנְּבִלְתָּם עַל-כָּל-זֶרַע זֶרַע אֲשֶׁר יִזְרַע טָהוֹר הוּא:
 (לח) וְכִי יִתֵּן מַיִם עַל-זֶרַע וְנִפְּל מִנְּבִלְתָּם עָלָיו טַמָּא הוּא לָכֶם:
 (לט) וְכִי יָמוּת מִן-הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר-הִיא לָכֶם לֹא-אֲכָלָהּ הִנְגַע בְּנִבְלָתָהּ יִטְמָא עַד-הָעָרֶב:
 (מ) וְהָאֲכָל מִנְּבִלְתָּהּ יִכַּסּ בְּגָדָיו וְטַמָּא עַד-הָעָרֶב וְהַנְּשֹׂא אֶת-נִבְלָתָהּ יִכַּסּ בְּגָדָיו וְטַמָּא עַד-הָעָרֶב:
 (מא) וְכֹל-הַשָּׂרֵץ הַשָּׂרֵץ עַל-הָאָרֶץ שֶׁקֶץ הוּא לֹא יֹאכַל:
 (מב) כֹּל הוֹלֵךְ עַל-גַּחֲוֹן וְכֹל הוֹלֵךְ עַל-אַרְבַּע עַד כָּל-מַרְבֵּה רַגְלָיִם לְכֹל-הַשָּׂרֵץ הַשָּׂרֵץ עַל-הָאָרֶץ לֹא תֹאכְלוּם כִּי-שֶׁקֶץ הֵם:
 (מג) אֶל-תִּשְׁקְצוּ אֶת-נַפְשֹׁתֵיכֶם בְּכֹל-הַשָּׂרֵץ הַשָּׂרֵץ וְלֹא תִטְמְאוּ בָהֶם וְנִטְמַתֶּם בָּם:
 (מד) כִּי אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וְהִתְקַדְּשִׁתֶם וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי וְלֹא תִטְמְאוּ אֶת-נַפְשֹׁתֵיכֶם בְּכֹל-הַשָּׂרֵץ הַרְמֵשׂ עַל-הָאָרֶץ:
 (מה) כִּי יְיָ אֲנִי יְיָ הַמַּעֲלֶה אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיֵּת לָכֶם לְאֱלֹהִים וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי:
 (מו) זֹאת תּוֹרַת הַבְּהֵמָה וְהָעוֹף וְכֹל נֶפֶשׁ הַחַיָּה הַרְמֵשֶׁת בַּמַּיִם וְלְכֹל-נֶפֶשׁ הַשָּׂרֵצִת עַל-הָאָרֶץ:
 (מז) לְהַבְדִּיל בֵּין הַטְּמֵא וּבֵין הַטָּהוֹר וּבֵין הַחַיָּה הַנְּאֻכָּלֶת וּבֵין הַחַיָּה אֲשֶׁר לֹא תֹאכַל: □

(לד) מִכֹּל-מִיכָלָא דַּמְתְּאֲכִיל דִּיעֲלוּן עֲלוּהִי מִיָּא יְהִי מִסְאָב וְכֹל-מִשְׁקִיָּא דִּישְׁתִּיתִי בְּכָל-מֶן יְהִי מִסְאָב:
 (לה) וְכֹל דִּיפֹל מִנְּבִלְתָּהוֹן עֲלוּהִי יְהִי מִסְאָב תַּנּוּר וְכִיּוּרִים יִתְרַעוּן מִסְאָבִין אַנּוּן וּמִסְאָבִין יְהוּן לְכוּן:
 (לו) בְּרַם מֵעַיִן וְגוֹב בֵּית-כְּנִשֶׁת מִיָּא יְהִי דְכִי וְדִיקְרַב בְּנִבְלְתָהוֹן יְהִי מִסְאָב:
 (לז) וְאֲרִי יִפֹּל מִנְּבִלְתָּהוֹן עַל-כָּל-בֶּר-זֶרַע זֶרַע דִּיזִרְבַּע דְּכִי הוּא:
 (לח) וְאֲרִי יִתְיַהֲבוּן מִיָּא עַל-בֶּר-זֶרַעָא וְיִפֹּל מִנְּבִלְתָּהוֹן עֲלוּהִי מִסְאָב הוּא לְכוּן: □
 (לט) וְאֲרִי יָמוּת מִן-בְּעִירָא דְהִיא לְכוּן לְמִיכָל דִּיקְרַב בְּנִבְלָתָהּ יְהִי מִסְאָב עַד-רַמְשָׂא:
 (מ) וְדִיִּיכָל מִנְּבִלְתָּהּ יִצְבַּע לְבוּשׁוּהִי וְיְהִי מִסְאָב עַד-רַמְשָׂא וְדִיטַל יִתְנַבְּלָתָהּ יִצְבַּע לְבוּשׁוּהִי וְיְהִי מִסְאָב עַד-רַמְשָׂא:
 (מא) וְכֹל-רַחֲשָׂא דְרַחֲשׂ עַל-אַרְעָא שֶׁקֶצָא הוּא לֹא יִתְאָכִיל:
 (מב) כֹּל דְּמַהֲלֵךְ עַל-מְעוּהִי וְכֹל דְּמַהֲלֵךְ עַל-אַרְבַּע עַד כָּל-סְגִיָּאוֹת רַגְלִין לְכֹל-רַחֲשָׂא דְרַחֲשׂ עַל-אַרְעָא לֹא תִיכְלוּן וּן אֲרִי-שֶׁקֶצָא אַנּוּן:
 (מג) לֹא תִשְׁקְצוּן יִתְנַפְּשִׁתְכוּן בְּכֹל-רַחֲשָׂא דְרַחֲשׂ וְלֹא תִסְתְּאָבוּן בָּהוֹן וְתִסְתְּאָבוּן פּוֹן בָּהוֹן:
 (מד) אֲרִי אֲנָא יְיָ אֱלֹהֵיכֹן וְתִתְקַדְּשׁוּן וְתִהְיוּן קְדִישִׁין אֲרִי קְדִישׁ אֲנָא וְלֹא תִסְאָבוּן יִתְנַפְּשִׁתְכוּן בְּכֹל-רַחֲשָׂא דְרַחֲשׂ עַל-אַרְעָא:
 (מה) אֲרִי יְיָ אֲנָא יְיָ דַּאֲסַק יִתְכוּן מֵאַרְעָא דְּמִצְרַיִם לְמַהֲוִי לְכוּן לְאֱלֹהִי וְתִהְיוּן קְדִישִׁין אֲרִי קְדִישׁ אֲנָא:
 (מו) דֵּא אֲוִרִיתָא דְּבַעִירָא וְדַעוּפָא וְכֹל נֶפֶשׂא חַיָּתָא דְרַחֲשָׂא בַּמַּיָּא וְלְכֹל-נֶפֶשׂא דְרַחֲשָׂא עַל-אַרְעָא:
 (מז) לְאַפְרִשָׂא בֵּין מִסְאָבָא וּבֵין דְּכִיָּא וּבֵין חַיָּתָא דַּמְתְּאֲכָלָא וּבֵין חַיָּתָא דִּלָּא מְתְּאֲכָלָא: □